

fremhæves, at konfiskation — bortset fra den særlige regel i § 77 a — forudsætter strafbart forhold, herunder at gerningsmanden har haft det forsæt eller udvist den uagtsomhed, som på det pågældende område er en forudsætning for strafansvar. På dette punkt betegner de nye regler ingen væsentlig ændring i forhold til tidligere ret.

Spørgsmålet om, hvem der kan rammes af en konfiskation, gav tidligere anledning til tvivl. Ved udarbejdelsen af de nye regler har man tillagt retsbeskyttelsessynspunkter afgørende vægt. Det er nu fastlagt, at udbytte som overvejende hovedregel kun kan konfiskeres hos den, hvem udbyttet er tilfaldet umiddelbart ved den strafbare handling, og andre genstande kun hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og den, på hvis vegne lovovertræderen har handlet.

I flere speciallove indeholdtes regler om obligatorisk konfiskation, således at domstolene var tvunget til at konfiskere under de i bestemmelsen angivne betingelser. Bestemmelser af denne art er i strid med ellers anerkendte principper for fastsættelsen af strafferetlige retsfølger og kan medføre urimelige resultater. Efter de nye regler er konfiskation fakultativ, d. v. s. at det overlades til domstolene at afgøre konfiskationsspørgsmålet på grundlag af den enkelte sags omstændigheder.

De nye regler er også i øvrigt udformet med henblik på at skabe grundlag for en mere smidig anvendelse af konfiskation.

2. De nye regler om *fuldbyrdelse af frihedsstraf* må ses på baggrund af den udvikling med hensyn til principperne for straffuldbyrdelse, der gennem de senere årtier har fundet sted her i landet og i andre lande med beslægtet strafferetligt system, navnlig Sverige og Norge. Ændringerne tager alene sigte på at skabe bedre muligheder for at tilrettelægge straffuldbyrdelsen på en sådan måde, at den er egnet til at forebygge, at de dømte på ny falder tilbage til kriminalitet.

Den vigtigste af ændringerne angår *prøveløsladelse*. Efter den tidligere regel i § 38, stk. 1, kunne prøveløsladelse ske, når fangen havde udstået to tredjedele af straffetiden, dog mindst 9 måneder. Var disse betingelser opfyldt, var det på den anden